

Gode og gamle viser

Opprinnelig er vel denne triste visen fra Vallset-Odalen. Jeg har hørt at den mannen visen handler om skal være derfra. Skjønt det virker som handlingen er tatt fra en by. Men det var jo vanlig også før i tiden, som i dag, at folk reiste fra landet inn til byene. Det er blitt meg fortalt at denne mannen siden kom seg litt oppover, og at det gikk bedre med ham, forteller Per Johan Skjærstad.

LITE Å LEVA FOR

Skjebnen har født meg til væla, jeg veit ikke hvem som har skylda.

Det første jeg lærte var stjæla og fly på andre etter fylla.

Mor mi var venn med en tater, far min dom aldri fant.

Han ska væra i De Forente Stater, men jeg veit ikke om det er sant.

De bodde i ei jakt neri elva, tatera, og vi bodde hos dem. Da jeg kom hjem en kveld, var 'a vælva, så nå har jeg ikke noe hjem.

Nå ligger jeg oppunner brua, jeg er ikke menneske, jeg. Hva erre du glåmer på, du 'a? Si meg, ligg jeg i veien for deg?

Jeg går rundt i tomhet og kava, jeg er ikke menneske mer, det blir ikke mange ved grava, det blir ingen blomster til meg.